

Overgangsordningen indeholder således en egentlig ret for kommunerne til at få linierne ophævet, når de i bestemmelsen nævnte betingelser er opfyldt.

Efter den 1. august 2006 vil anmodninger om ophævelse blive behandlet efter de sædvanlige kriterier. Skov- og Naturstyrelsen ophæver normalt kun strandbeskyttelseslinien, når der foreligger ganske særlige forhold. Adgangen til ophævelse bruges i første række i forbindelse med lokalplanlægning for allerede bebyggede områder, hvor lokalplanerne regulerer samme forhold, som beskyttelseslinier. Et andet område, hvor ophævelse af strandbeskyttelseslinien kan komme på tale, er i forbindelse med anvendelse af havne og havnearealer til andre formål end havneformål, jf. beskrivelsen af havne under bemærkningerne til forslagens § 2, nr. 1 og 2. Ansøgning om ophævelse vil normalt følge lokalplanforslagene ved deres behandling i Skov- og Naturstyrelsen, således at eventuelle betingelser for ophævelsen kan indarbejdes i lokalplanen.

Ministeren vil i øvrigt ved udøvelsen af sin kompetence til at ophæve strandbeskyttelseslinien være opmærksom på, at der kan være et hensyn at tage til kommuner, hvor fastholdelsen af kystarealer i landzone giver ganske særlige problemer.

Strandbeskyttelseskommissionen vil under sit arbejde med fastlæggelsen af de udvidede beskyttelseslinier på baggrund af oplysninger fra amter og kommuner registrere de byzonearealer, som vil være relevante at undtage fra beskyttelsen.

Til § 2

Til nr. 1 og 2.

Lovforslagets § 2, nr. 1 og 2, om klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien vedrører alene ændring af de udvidede beskyttelsesliniers forløb i byzone. Der er således indsat et nyt stykke i de nævnte bestemmelser om fastlæggelsen af beskyttelseslinierne i byzone, jf. formuleringen af § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, som således er nye bestemmelser i forhold til gældende lov. Formuleringen af § 8 og § 15 i forslagens § 2, nr. 1 og 2, er imidlertid af lovtekniske grunde indsat i fuld tekst.

Med kystloven blev klitfrednings- og strandbeskyttelseslinien udvidet fra 100 til 300m. For sommerhusområder skulle 100 m linien fortsat være gældende.

Det foreslåede ændring, jf. § 8, stk. 4, og § 15, stk. 3, indeholder en særregel for fastlæggelsen af beskyttelseslinien i byzone. Ændringen indebærer, at lovens hovedregel om en 300 m beskyttelseslinie, jf. naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 2, og § 15, stk. 1, fraviges,

når der er tale om ubebyggede byzonearealer, som er beliggende i tilknytning til eksisterende bymæssig bebyggelse. Ministeren bestemmer, at sådanne arealer ikke skal omfattes af den udvidede beskyttelse, medmindre der er tale om større åbne arealer af væsentlig betydning for kystlandskabet.

For byzonearealer, der herefter undtages fra den udvidede beskyttelseslinie, vil den gældende klitfrednings- og strandbeskyttelseslinie på 100 m således blive fastholdt, dog således at disse i overensstemmelse med forslagens § 2, nr. 1 og 2, (naturbeskyttelseslovens § 8, stk. 5, og § 15, stk. 4), skal indskrænkes under hensyn til eksisterende bebyggelse.

Kun åbne og i det væsentlige ubebyggede arealer, der er af væsentlig betydning for kystlandskabet, vil efter forslaget blive pålagt 300 m beskyttelseslinie. Der vil være tale om større åbne arealer primært foran eller i udkanten af byen, samt relativt større landskabskiler med naturpræg f.eks. å-omgivelser, skove, marker og enge.

Derimod vil idrætsanlæg, byparker, campingpladser, koloni- og nyttehaver og lignende, samt en række arealer bag eksisterende bebyggelse og en række mindre betydningsfulde kiler mellem eksisterende bebyggelse i byzone ikke vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier.

Havne udgør ofte et markant element i landskabet, og derfor vil deres udnyttelse kunne indebære en betydelig påvirkning af oplevelsen af kystlandskabet. Havne, dvs. havneanlæg og de landarealer, der ved lokalplan er udlagt til havneformål, jf. § 8, stk. 7, nr. 4, og § 15, stk. 5, nr. 5, vil blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier, hvis de kan siges at være af væsentlig betydning for kystlandskabet. Det vil f.eks. sige, at havne vil blive omfattet af den udvidede beskyttelseslinie, hvis de ligger på en ellers temmelig åben kyststrækning, eller hvis de ligger fremskudt eller afgrænset fra en by eller bymæssig bebyggelse.

Sædvanlige byhavne, der ligger som en integreret del af byen, vil derimod ikke blive omfattet af de udvidede beskyttelseslinier.

Beskyttelseslinien indebærer ingen begrænsninger i havnens udnyttelse til havnerelaterede formål, idet lovens forbud ikke gælder for ovennævnte havnearealer, når de er lokalplanlagte og anvendes til de nævnte formål. Hvis havnen nedlægges og/eller anvendes til andet end havneformål, får restriktionerne i lovens § 8 og § 15 effekt. Dette vil i praksis indebære, at der vil kunne udøves en kontrol med omfanget og karakteren af mulighederne for anden anvendelse af havnene. Miljø- og Energiministeriet (Skov- og Naturstyrelsen) vil i den kommende vejledning om administrationen